

Dyrevelfærd & Veterinærmedicin
Fødevarestyrelsen
Stationsparken 31-33
2600 Glostrup

Att: Birte Broberg, Rikke Bonnichsen & Benita Thostrup

8. november 2018
VL/18-03931
FVST j.nr. 2018-15-31-00431

Den Danske Dyrlægeforenings (DDD) svar på høring over udkast til bekendtgørelse om halekupering og kastration af dyr

Den Danske Dyrlægeforening (DDD) støtter op om indsatsen for på sigt at reducere andelen af halekuperede grise i Danmark. DDD har derfor set frem imod Fødevarestyrelsens initiativer for at forbedre dokumentationen for forekomst af halebid hos grise, og at risikovurdering systematiseres for at minimere de risici, der er forbundet med halebid og dermed på sigt minimere behovet for halekupering.

DDD vil opfordre sine medlemmer til at støtte svineproducenternes indsatser og stå til rådighed med rådgivning i eliminering af identificerede risikofaktorer for halebidning igennem sundhedsrådgivningen.

DDD har dog følgende bemærkninger til udkastet til bekendtgørelse:

Skriftlig dokumentation for forekomst af halebidning:

DDD er bekymret over, at der ikke er defineret reaktionsgrænser for, hvilket omfang af halebidning, som berettiger halekupering, dvs. hvor få tilfælde af halebidning, der må forekomme før en svineproducent skal igangsætte forsøg med kuld med hele haler. DDD mener ikke, at det er realistisk helt at undgå halebid, hverken hos halekuperede grise eller grise med hele haler. I sidste ende er formålet at reducere andelen af halekuperede grise, og DDD er bekymret for, at man ikke i bekendtgørelsen forholder sig til konsekvensen af den dokumenterede forekomst. Dermed er der risiko for, at tiltagene ikke får den ønskede effekt.

De manglende reaktionsgrænser giver en fleksibilitet, men samtidig en usikkerhed omkring, hvornår man er berettiget til at halekupere sine grise. Det giver usikkerhed både for landmanden og for Fødevarestyrelsens og Landbrugsstyrelsens kontrollanter. DDD håber, at bekendtgørelsen vil følges af en vejledning til både svineproducenter og kontrollanter, der klart definerer reaktionsgrænser for halebidning, fx opgjort som andel af halebidte grise i en bestemt tidsperiode, samt om opgørelsen bør være på besætnings-, staldafsnit- eller stiniveau. DDD mener, at forekomsten bør opgøres per staldafsnit – og at opgørelsen bør laves på samme niveau som risikovurderingen. Der bør ligeledes indgå en vejledning i, hvordan man skal vægte milde og alvorlige halebid. DDD mener, at milde og alvorlige halebid bør tælle ligeligt, da tilstedeværelsen af bid tyder på u hensigtsmæssig adfærd uanset alvorlighed, og at alvorligheden også vil afhænge af, hvor dygtig svineproducenten er til at gribe ind og stoppe udbrud af halebid, hvis de forekommer.

Foranstaltninger for at forhindre halebidning skal identificeres ved hjælp af en risikovurdering

DDD mener, at det bør præciseres i en vejledning, hvilket niveau risikovurderingerne bør laves på. Da risikofaktorer for halebidning kan variere mellem både staldafsnit og stier, mener DDD ikke, at

risikovurderingen bør laves på besætningsniveau, men fx per staldafsnit i besætninger, hvor der forekommer staldafsnit med forskellige rammer, fx stisystemer, vandingssystemer, ventilationssystemer osv. med forventet betydning for risikoen for halebidning. Det bør ligeledes præciseres, hvor ofte en risikovurdering bør gentages. DDD mener som minimum hver 6.-12. måned eller oftere, hvis afhjælpning af risici identificeret i den seneste risikovurdering forventes inden for en kortere periode.

Dokumentation for at der er behov for halekuperede grise

DDD mener, det bør præciseres i § 5, stk. 5, at der er tale om skriftlig dokumentation for forekomst af halebid af et omfang, der berettiger til halekupering, og som ovenfor nævnt bør både danske og udenlandske aftagere, der har behov for halekuperede grise, også modtage vejledning i, hvilken forekomst af halebid, der berettiger til halekupering.

Endelig ønsker DDD en afklaring af, hvordan en producent af 7 kg's eller 30 kg's grise, der sælger alle eller en del af deres grise uden at kende aftageren på tidspunktet for halekupering, skal dokumentere, om aftageren har behov for at modtage halekuperede grise? DDD mener, at grisene ikke vil kunne halekuperes, hvis ikke en aftager er identificeret, da der dermed ikke kan indhentes dokumentation for nødvendigheden heraf. DDD opfordrer til, at man i en vejledning klargør, hvordan producenter, der sælger grise fx via en mellemhandler (og dermed ikke kender aftageren) i praksis skal forholde sig til dokumentationskravet for modtagerbesætninger.

Eventuelle spørgsmål kan rettes til undertegnede.

Med venlig hilsen

Vibe Pedersen Lund
Fagpolitisk konsulent, cand.med.vet.
D: +45 3913 1074, vl@ddd.dk